

Slovencom znana Simbilja

Slovencom je posebna Simbilja znana, ktera je bila kralje Salomonu sestra i tojeh Davidova hči, ki je žila okolo 1015. leta pred Kristusom. Če jo po danieliški imenujemo, tako je ta Jeruzalemska Simbilja. On je bil Salomonu i njegovoj sestri Simbilji obznanil, da bode potok Modrosti namcem hrību proukšul i eu dau, kterega jima je tudi poredal. Kde bode, je rekoh dalej, ker vi iz tega potoka pil, bode najmodrejši. Na večerem času sta sta Salomon i Simbilja radisti hrib potoka ali studncea modrosti čakati. Salomon studnce na hrību zaspi, Simbilja pa čuje. Studnce pri- teče, Simbilja ga pije, potlej pa Salomona pokliče, pravno nič ne pove, da je že pila. On pije, za njim Simbilja opet pije pote Salomona veselo naplaviti, da je on ker vi pil, i da bode tako najmodrejši. Koncu gredé iketa čez eu potok; Salomon gre po beroi, Simbilja pa gredé. Salomon ja opreša i zakaj ne greš po beroi? Ona pravi, da mi vedno po tej beroi hodite, ker bodejo iz te beroi križ naredili, na kterem bode Izolčar svet odšel. Zakaj je Salomon spoznal, da je Simbilja modrejša nego nje- ga, i da je studnce modrosti pred pila.

Čau tu o nudi jenuce beroi je bil iz drevesa, ktero je ka hda- movem grobu glaslo. Kjudje so rekli: Kdau je bil naš ock otec i naplavilno tolej iz tega drevesa boro, ki jo bodejo vsi rabili. Ko so pa pozduje čuli, da ima iz te beroi Kristusov križ diti, so se s svinkom skovali i o rodo očeli. Na ktereimkoveu terpljenji so hudo hie ljudje silno težega lesa iskali za križ, i skooz čudo je ta boro v. ocku priprav- pala. Rausočna, nagnjita i shovana je bila silno težka, iz nje so Kristusu križ napravili.

Simbilja je imela toje hčeri, kojim je iz preselike ljubque ose dovolila. Gled jih je gijdala, da bi bil imed njih ktero naj mater sop- jenue silne izvolil. Imela je sat, o ktereice so bile tri coetlice od tega namerjenu, se tistej priklouiti, ktera bode Izolčarjova mati. Simbilja je po siljala kooje hčere se nam teh coetlic sprehajati, i čai, naj coetlice pokajejo, ktera bode Izolčarjova mati. Toda coetlice se nisu nobenej priklouile. Li ko je ponizna Marija mano pristla, so se jej vse priklouile.

Se se, da je to Simbilji težko dejalo. Dokaj za to, rekaj pa ko je vidila, da se jej smertni čas bliže, je vesla svojih petdeset dukov, ki jih je bila golde prerokovanj napisala, Salomonu na prodaj ponujat. Li jih ni hotel kupiti. Ona je z njimi denue ter jih pet i dvajset sozgala, z drugimi pet i dvajsetimi se deria k Salomonu mu jih sočet na prodaj ponujat. Ko jih Salomon o drugo neče kupiti, jih je sočet denue nesla i do petin ose sozgala; ostalih pet pa nesla o tretje za peroc euo Salomonu ponujat. Salomonu jih sooli nad- ležnosti kupi. To so tiste dukov ki se jim pravi » Simbiljste dukov, ali Simbiljina prerokovanja. « Kostihrat, kar je o teh kni- gah, na gre o spolneje, ker ni drugih dukov ali knig, o kterih so bile dostavki ali popraoki, kako je nektero teh petih knig

umeti. Pred svojo smrtjo je bila Simbilja varočila, da naj jo v
pšenico ali v kakšno drugo vsejano žito pokopajo. Ker dode takovo žito,
v kaksnem dode pokopano, po dvakrat na leto dozore. Dvojeletni
ljudje so jo pa v deteljo zagrebli, zato detelja po dvakrat na
leto dozore.

Po - Pogencam -

Gori so prvi imeli Simbilje, ker so se bili prepričali, da prorokališča ne vedo privedenjski
prav. V l. 169 po Kr. so bila Simbiljska prorokovanja v tretje zbrana in v knjige
popisana. V Teh knjig je bilo osem. V njih je bilo najti mnogo starih prerokovanj,
prerokovanje o skrivnost odsejanja, Jerusovi čudeži, njega kraljenje i smrt, o stvar-
jenju sveta, o pozemeljdem paradizi, o prijaznim peščari Simbilji z Belinom
(Junitom) poganskim Bogom. Teta Simbiljska prijaznost je popisana ob strani
Izajjevega prorokovanja. Ona daje govori o Lotu, se zove Kristjeus i
prorokuje razvejanje rimskega cesarstva, če ne bodo krščanstva
sprejeli. Kakor se kaže so v Teh knjigah neke rači u le pokem bod
prerokovane, ko so se bile že zgodile. Ko so se bili ljudje pokristjanili
i niso več tem knjigam verjeli, je bil cesar Honorij svojim činovniku
Sibitru ukazal rezzati Simbiljske knjige, ktere so imeli Rimljani shranjene,
da so jih staršine za svet spraševali.

Kar ni ljudi še zdaj sem ter tje pripovedujejo kot Simbiljska pro-
rokovanja, je bilo poznejše čase zmišljeno. Pri dveh Simbiljah
pri Libijskej in eritrejskej je našlo slovansko ime Bogova. Samsta
Simbilja je iz potoka Modre (Macandra) nadroki naučila. Ker je
bila tega potoka hči imenovana. Pravno tako u pripoveduje o Simbilji,
ki je Slovencem znana, da se je bila iz potoka Modrosti tudi Modrosti
ranila. Jeruzalemska Simbilja je se v nekih družih stvarst rečeh
druzim Simbiljam podobna, kakor se iz popisovanja Simbilji vidi.
Pri A. Luskej Simbilji najdemo, da je bila Ina ne Italjansko pobeg-
nula.